

[Glistrup]

retærer i Danmarks Radio og giver SF medieplads i Danmarks Radio osv. Sådan hænger den mekanisme sammen bag det elendige, amoralske, asociale, uøkonomiske forslag, der er stillet.

Fremskridtspartiet vil ved sidste behandling af dette forslag stemme nej.

Merethe Due Jensen (KRF):

Da fru Inger Stilling Pedersen ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre hendes synspunkter vedrørende støtte til produktion og formidling af bøger for psykisk udviklingshæmmede.

Jeg har stor sympati for intentionerne i forslaget, og det vil da kun glæde mig, om der kunne være en mulighed for besparelser andre steder. Men som bekendt er prioriteringens kunst uhyre svær, og det vil betyde, at vi måske skal skære nogle andre steder, som måske gør lige så ondt.

Da den aktuelle økonomiske situation ikke beforder til nye udgiftsøgende foranstaltninger, kan jeg ikke støtte forslaget.

Jørgen Tved (FK):

Jeg mener, at der engang var en historie om en barmhjertig samaritan, som hjalp nogle, der var kommet i nød, men det kan være, at denne historie ikke er kendt i Kristeligt Folkeparti. Her er et meget beskedent forslag, der drejer sig om 2 mio. kr. på årsbasis til at hjælpe nogle mennesker, som har det virkelig svært. Det burde vel være så rimeligt indlysende, at man her sagde: Lad os dog få hjulpet disse mennesker så hurtigt og så godt som muligt. Jeg synes, det er et godt forslag, SF har fundet frem, og jeg synes, at det er rigtigt, at man prøver at hjælpe de psykisk handicappede, som har svært ved at læse. Det at læse er næsten forudsætningen for, at man kan begå sig også på andre områder i samfundet. Hvis nogle ikke kan finde ud af, hvor pengene skal komme fra, så stryg dog 10 hjemmeværnsmaskingeværer! Så er pengene hjemme, og så ville de være bedre anbragt og bedre brugt end til hjemmeværnets legetøj.

Ingerlise Koefoed (SF):

Tak for opmærksomheden, og undskyld, at jeg sådan en sen lørdag eftermiddag forstyrer. . .

Formanden:

Fredag!

Ingerlise Koefoed (SF):

. . . fredag eftermiddag – det var da endnu værre, hvis det havde været en lørdag – en sen fredag eftermiddag forstyrrer Folketinget med mit modbydelige forslag, som hr. Glistrup var ved at kalde det.

Jeg kan ikke ligefrem prale af, at der har været stor imødekommenhed eller stor forståelse for det, jeg gerne ville gøre med dette, men jeg vil da gerne takke vistnok Socialdemokraterne så nogenlunde, Det Radikale Venstre og hr. Jørgen Tved for noget, som jeg opfatter som en i hvert fald positiv tilkendegivelse af, at man gerne vil gøre et eller andet. Så vil jeg selvfølgelig også gerne takke ministeren for, at ministeren i hvert fald da i princippet ikke er uenig med mig i, at der her er en gruppe mennesker, som har det dårligt, og som har behov for det, som jeg ville kalde en positiv særbehandling. Det skal bare ikke være på den måde, som jeg har foreslået, synes ministeren, og det må ministeren jo så selvfølgelig synes.

Men det forekommer mig lidt selvmodsigende, når ministeren først siger, at det er forhastet at fokusere på en enkelt gruppe medborgere, og at de psykisk udviklingshæmmede, som jeg også selv har gjort opmærksom på det, er mange forskellige mennesker på mange forskellige udviklingstrin, og derefter henviser til, at der skal være en nordisk konference i København i maj måned, der præcis handler om det problem, som dette forslag tager op, nemlig bøger for psykisk udviklingshæmmede. Det er en fortsættelse af en konference, som man tidligere har haft i Norge, og hvor deltagerne består af mennesker, der i snart mange år har arbejdet for at gøre denne gruppe med ganske specielle læsebehov synlig for de mennesker, der i øvrigt arbejder med at skabe bøger og også meget gerne vil skabe bøger for denne gruppe.

Det er rigtigt, at der efterhånden findes en del materiale for læseretardedede. Dette materiale er af forskellige sværhedsgrader, og selvfølgelig er der noget af det letteste af det, som nogle af de bedst formulerede, bedst stillede, af de psykisk handicappede også vil have glæde af.

Men det er også rigtigt, at de psykisk handicappede har nogle ganske specielle behov, og jeg står ikke her og siger, at vi – eller overhove-